

Kam sa schoval?

Keď sa na druhý deň ráno Lukáš vo svojej izbe zobudil, hneď sa pozrel na obrázok. Lenže papier bol prázdny. Bubáčik zmizol. Vari ho v noci niekto vygumoval? Lukáš vyskočil z postele.

„Mami, kde je môj bubáčik?“

Mamička pribehla k Lukášovi do izby. Jeho krik ju vyľakal.

„Čo sa stalo, Lukáško?“

„Niekto mi vygumoval bubáčika!“ zanariekal Lukáš.

Mamička sa veľmi čudovala. Vzala do ruky prázdny hárok papiera a pozorne si ho prezerala. Nechápavo krútila hlavou.

„A nepoložil si bubáčika dakde inde? Je to ten istý papier?“ spýtala sa.

„Nepoložil,“ odpovedal Lukáš. „Bubáčik bol tu!“ ukázal na papier. „A v noci zmizol.“ Bola to naozaj záhada.

Lukáš celý deň rozhutoval, kam sa mohol bubáčik podieť. Že by ho vygumoval nejaký zlý čiernokňažník? Alebo ho z papiera odniesol čert?

I v škôlke bolo Lukášovi trochu smutno. Keď sa vrátil domov, hneď sa bežal pozrieť na svoj nočný stolík. Papier na ňom stále ležal. Ale stále bol prázdny. Lukáš zosmutnel ešte viac.

„Netráp sa, Lukino,“ utešoval ho ocko. „Keď sa ti tento bubáčik stratil, nakreslíme nového.“

„Ja nechcem žiadneho nového! Ja chcem svojho bubáčika!“ hundral Lukáš.

„Určite si si ho dakde založil. Musíme sa

dobre poobzerať po izbe,“ povedala ma-
mička. „Veď z papiera predsa nemohol
zmiznúť!“

A začala bubáčika hľadať. Pomáhal aj
ocko. Iba Lukáš nehľadal. Dobre totiž ve-

del, že bubáčik z papiera naozaj zmizol. Vzal do ruky biely list a obzeral si ho. Možno, že bubáčikovi sa na prázdnom papieri jednoducho nepáčilo, pomyslel si. Možno potrebuje nábytok, hračky, nejaké jedlo. Lukáš vzal do ruky pastelku. Na opustený papier nakreslil postieľku s pásikavým vankúšom a perinkou. Potom ešte stôl a stoličku. Na stôl nakreslil misu s ovocím.

Do postielky prikreslil plyšového medvedíka. Možno, že sa bubáčik vráti.

Večer mamička vymyslela ďalšiu veselú rozprávku o bubáčikovi. Keď zhasla a odi-

šla, Lukáš ešte nespal. Čakal, či sa bubáčik predsa len neobjaví. O chvíľu začul, ako na dlážke niečo zašuchotalo. Lukáš takmer ani nedýchal. Opatrne sa pozrel na koberec. Vonku svietil mesiac. Bolo dosť dobre vidno. Ale Lukáš si aj tak nebol istý, či sa mu to nespína. Po koberci si potichučky vykračoval bubáčik.

Lukáš od údivu div neskamenel. Bubáčik

